

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. Francisci Salesii, Episcopi Et Principis Gebennensivm Meritissimi

Maupas du Tour, Henri Chauchon de

Coloniæ Ubiorum, 1663

Caput II. Ortus: Baptismus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42882

VITÆ B. FRANCISCI SALESII
partes omnes, sic à Deo fuisse singulari quadam
curâ dispositas, ut in singulis, adorandæ Humanita-
tis Christi Domini imago quæpiam eluceret.
Diceres, conformationem vultûs ad benignita-
tem, astabilitatem in communi consuetudine, di-
cta, facta, corporis temperationem, motus omnes,
tum interiores tum exteriores aptissimè compo-
sitos, ex divinâ illâ effigie expressos fuisse, sic, ut
Franciscus simulacrum quoddam esset vivum ac
spirans Christi Jesu in terris versantis, agentisque
cum mortalibus. Quare si filiorum cum parenti-
bus similitudo, probat ferè unde quisque genitus
sit; quando in puerulo de quo agimus, ea fuit cum
Christi Domini imagine similitudo; ex tam singu-
lari prærogativâ æstimet quisque, quàm illustri ex
genere sit,

CAPUT II.

Ortus: Baptismus.

ET si in opificiis Dei omnibus infinita quædam
sapientia relucet, in hominibus tamen ad sem-
piternam felicitatem provehendis longè mirabi-
lior videtur esse ejus providentia, ex modis variis
ac multiplicibus, quos ad sanctitatem eorum in-
mentibus ingenerandam usurpat. Videlicet non-
nullos efficacissimâ quadam impulsione, quæ ta-
men libertatem minimè violet, ab statu crimino-
sissimo, momento transfert ad statum summæ gra-
tiæ, expugnatâ confestim contumaciâ illâ humanæ
voluntatis, quæ tam sæpè Deo vocanti resistit: at-
que

que eo modo S. Paulus ex infectatore, Christi Jesu prædicator evasit: nonnullos inde ab alvo maternâ seligit, prævenitque in benedictionibus dulcedinis, ut cum Psalmographo loquamur, at tam leniter tamque placidè, ut advertere vix queas. Utrique, illorum in numero sunt, quos diligit Caritas, atque adeò potioribus donis honestat, unde in ordine gratiæ illustrem quemdam locum obtinent: quippe in quos divina liberalitas ex intimo amore perfecta non modò effundatur, sed etiam exundet. Hæc ferè ex illo desumpta, cujus Vitam scribimus, Francisco Salesio, qui alios describens, suam ipsius delineavit imaginem: ut affirmare liceat id ipsi evenisse, quod eodem illo loco ait contingere nonnunquam, ut divina illa beneficentia quandoque ripas transcendat, quas sibi ipsa proposuit: utque amnes extraordinariâ aquarum affluentia restagnant aliquando in vicinam planitiem; sic munera cœlestis gratiæ in ipsum tam vehementer exundâsse, ut beatam illam animam benedictionibus operuerint rotam, quò Deus sui in eum amoris opes, si fas dicere, ostentaret.

Natus est Franciscus anno septimo & sexagesimo supra millesimum quingentesimum, XII Cal. Sept. in cubiculo Castellî Salesiani, S. Francisco Assisinati dicato; unde matris consilium, ipsam tanto Patrono dicandi, indendique Francisci nomen in Baptismo, per quem statim cooptatus est in Dei Christi que familiam: felice præfagio sanctitatis illius, quæ in innocentissimæ viræ decursu eluxit: cum eâ alterius Francisci cum altero similitudine, quòd sicut uterque Christi crucifixi

imaginem imitatione expressuruserat; quo modo ille antequam nasceretur in stabulum delatus est, ad venerationem loci, in quo nasci Christus voluit, hoc est, Bethleëmitici præsepis; ita hic antequam ederetur in lucem, delatus est ad sacrosanctum Sudarium, quò ejus animo alius Christi sepulti veneratio imprimeretur. Addo, ut observat Clemens Alexandrinus, [a] legem quidem scriptam, principio in rubo traditam Moyse fuisse, legem gratiæ consummatam à Christo, qui est sæculorum initium & finis, tum, cum coronâ ex spinis confertâ redimitus est; sic à Francisco utroque mirabilem quemdam confectum circulum fuisse, quò initia cum fine connecterentur, hoc est, ut ambo totam Christi Jesu vitam imitatione complecterentur, dum alter quidem nascentem adumbrat, alter demortuum.

Et efficacitate quidem pari, vim suam exerit, exercetque gratia Baptismalis, ubicunque par est eorum quibus confertur, dispositio: verumtamen, videre quosdam est, peculiari quodam modo à Deo lectos, tanquam præstantissima quædam officina divinæ bonitatis, in quibus cœlestis ille character tam altè imprimatur, ut (salvâ tamen humanâ libertate) imbuere statim videatur animæ ipsius essentiam, tamque feliciter ipsius potentias, quæ dicuntur, facultates, appetitiones, propensiones, atque adeò motuum omnium œconomiam, sensuumque quorumlibet functiones implere, ut dici aliquo modo queat, gratiam jam tum innocentissimis illecebris mentes eas sibi devincere, sic, ut illas undique ambiat, & tanquam altera

(a) lib. 2. Pedag.

PARTIS I. CAPUT II.

natura, ut ita dicam, modo quodam, qui capi vix
 possit, domestico tamen, & perfamiliari, ac, nihilo
 secius sublimi imprimis, hominem transformare
 in se ipsam, ac, si fas dicere, eodem modo mentes
 eas informare, quo mentes eæ suum quæque cor-
 pus informant: ita ut proportione aliquâ, velut
 Christus Jesus, quem imitandum sibi proponunt,
 crescant ætate & sapientiâ, tam præstanter, ut in
 iis sanctitatis vim potius, quàm progressum æta-
 tis agnoscas. Horum numero accenseri Franciscus
 meritò debeat, quem inde à primâ ætatulâ spiritus
 Dei egerit, rexitque: cùm enim necdum sui
 compos esset per ulum rationis, ablegabat tamen
 jam tum ludicra, illi ætati tam propè insita, ut eam
 in plerisque ferè omnibus comitentur; quod
 quandoquidem naturæ vires manifestè superabat,
 non nisi gratiæ efficacitati tribui potuit: ita, ab ipsis
 penè incunabilis quæri de illo poterat, quod de
 magno quondam Baprista cum plausu atque ad-
 miratione quæsitum est: *Quis putas, puer iste erit?* [b]
 Quòd si ex Psalmographi effato. [c] *Beati immaculati in viâ, qui ambulant in lege Domini;* an non me-
 ritò opinati non nulli sunt, in beatorum illorum
 numero reponendum Franciscum esse, quem æsti-
 mârunt nunquam à gratiâ Baptismali excidisse, nul-
 lâ unquam labe inquinâsse candorem illum inno-
 centiæ, quem vestis illa designat quæ tunc pro insi-
 gni ornatu cuique regeneratorum injicitur, admo-
 nens videlicet, à Christianis hominibus vitam sic
 debere institui, ut casti semper mores, purique
 sint: ac si sub pallii recogitatu improbos mores

A 5 eva-

(b) Luc. I. (c) Psalm. 118.

10 VITÆ B. FRANCISCI SALESII
evanescere aiebat Tertullianus; iste nosse
Beatus meritò videatur, acceptâ stolâ illâ primâ,
hoc est, gratiâ Baptismi, unde ingressus in Ecclesi-
am panditur, aditusque ad Sacramenta reliqua;
sic usus fuisse, ut innocentiam gratiâque totâ de-
inceps ætate tenuerit, tamque abunde instructum
è cælo fuisse donis Spiritûs sancti, gratiis gratuitis,
quas vocamus, ipsâque gratiâ habituali, ut ejus li-
bri, quotquot scripsit, vox, exempla, imbuta cœle-
sti luce, atque ardore sic fuerint, ut Orbis totus
inde sanctificari potuerit.

Consultò inhibeo me ipse in prærogativis pri-
mæ Francisci ætatulæ describendis, ut conjecturæ
legentium, campum amplum relinquam, ita dum-
taxat, ut morum sequantur spiritûs Dei, neque à
Christianæ prudentiæ finibus recedant. Tria qui-
dem hæc prædicare possumus, Sanctorum incuna-
bulis prærogativas quasdam reservari à Deo: vi-
ctrices illas gratias, per quas supra vulgarem homi-
num reliquorum conditionem evahuntur, neque
fasciulis vinciri primæ illius ætatulæ, neque tenui-
bus illius ætatis progressibus circumscribi: filios
Dei, cœlestisque regni hæredes non idcirco ab ite-
neribus gratiæ excludi, quòd infirmâ ætate sint,
Deumque eundem, qui apud Isaiam profiteretur [d]
create se cœlum novum & terram novam, in vasa ele-
ctionis puellulos æquè ac senes conformare, ele-
ctorumque suorum coronas ex singulis vitæ ipso-
rum partibus contexere.

(d) Isai. 65.

CA